

У писму Џорџу Соросу из августа ове године власник Pink International Company Жељко Митровић је навео да је за скоро четири милиона евра, колико је наводно Соросев Фонд за отворено друштво уплатио невладиним организацијама у Србији, могло да се изгради 40 школа, 120 амбуланти или 10 болница.

Митровић, међутим, није навео шта је држава могла да изгради за готово седам милиона евра, колико је његова фирма добила од државне Агенције за осигурање и финансирање извоза (АОФИ) и то само на основу кредита.

Извештаји које је Центар за истраживачко новинарство Србије (ЦИНС) добио од Управе за трезор откривају да је Пинк Интернационал Цомпану само у марту ове године добио скоро 3,5 милиона евра. Уплата је књижена под шифром "краткорочни кредити", под којом је Пинк у протекле две године више пута добио новац. Тако им је у 2015. години уплаћено више од 3,5 милиона евра, а 2014. године преко 120.000 евра. У фебруару ове године Пинку је уплаћено и више од 9.300 евра, али под шифром "остали пласмани".

Наведени износи бацају ново светло на помоћ коју је држава пружала Пинку кроз АОФИ и не значе да она није још и већа. Ова агенција је за Пинк издавала и гаранције, што се у извештајима трезора не види. Само једна гаранција, према ранијим уговорима које је ЦИНС објавио ШЕдитор1 Ћ, износи 2,5 милиона евра и дата је у корист АИК банке. Уговор је потписан 8. августа 2014. године. У пракси то значи да је држава, односно АОФИ, Пинку помогла јер је гарантовала за његове послове. Уколико Пинк не би испуњавао уговорне обавезе - на пример, не би враћао кредит узет од банке - гаранција би се активирала и банка би се намирила новцем АОФИ-ја. Ово се већ догодило у случају смедеревске Железаре, која није испуњавала обавезе према банкама па је АОФИ морао да им исплати готово 44 милиона долара. Иако је Железара требало да врати овај износ АОФИ-ју, Влада Србије је усвојеним закључцима тражила АОФИ-ју да потраживања

отпише.

Током 2014. године Пинк се појављује на листама Пореске управе као један од највећих пореских дужника. У тренутку када је склапан уговор о гаранцији у корист АИК банке, одлагање плаћања једног дела дуга још није било одобрено па остаје нејасно како је ова компанија испунила услов по којем клијенти АОФИ-ја не смеју да имају пореска дуговања.

Други уговор о којем је ЦИНС већ писао склопљен је 10. децембра 2014. године, када су Жељко Митровић, власник Пинк Интернационал Цомпану, и Дејан Вукотић, директор АОФИ-ја, договорили да Пинк добије кредит од 1,4 милиона евра. Овим уговором омогућено је финансирање уговора Пинка са предузећима БХ Телецом из Сарајева и МТЕЛ из Подгорице.

АОФИ, иако има законску обавезу, од децембра прошле године одбија да ЦИНС-у достави документацију која се односи на уговоре са Пинком и информације о њиховим другим клијентима. Од тада је прошло скоро десет месеци али приступ информацијама није одобрен.

Повереник за информације од јавног значаја је након жалбе донео решење у корист ЦИНС-а и у два наврата казнио АОФИ са укупно 200.000 динара. Такође је упутио захтев Влади Србије да обезбеди извршење његовог решења, односно, да примора АОФИ да достави информације. Влада до сада није реаговала ни на један такав захтев повереника, а нису одговорили ни на ЦИНС-ов упит о томе.

Протеклих месеци, новинари ЦИНС-а су у више наврата, па и непосредно пред објављивање ове приче, тражили интервју са директором АОФИ-ја, али из АОФИ-ја нису пристали на интервју нити су одговорили на питања послата маилом. Ни Жељко Митровић није пристао на разговор.

Овај текст је произведен у оквиру гранта који финансира Европска унија, додељеног у оквиру Медијског програма 2014. Садржај текста је искључива одговорност ЦИНС-а и ни у ком случају не одражава ставове Европске уније.

(Данас)